

ταῖς ὁ κ. Μαυρομιχάλης καθιστᾶ γνωστὸν ὅτι ἔνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, ἐν αἷς ἐτέλεσθη ὁ θάνατος, ἐκτακτὰ μέτρα, τὸ πρῶτον ἥδη ἐν Ἑλλάδι εἰσαγόμενα, ληφθήσονται ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Δὲν λέγει ποῖα ἔσονται τὰ μέτρα, ἀλλ᾽ ὑπονοεῖται βεβαίως τὴν γενομένην σκέψιν τῆς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐκθέσεως τοῦ νεκροῦ.

Ο Τρικούπης ἀγγέλλει τὴν ἐπὶ πενθήμερον διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καθιστᾶ γνωστὸν, ὅτι ἐγκαίρως θέλει συγκαλέσει πάλιν τοὺς βουλευτὰς πρὸς δριστικὴν κανόνισιν τῶν τῆς κηδείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ κηδεία τοῦ Κουμουνδούρου δριστικῶς γενήσεται τὴν Τρίτην. Ο νεκρὸς κεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τῆς οἰκίας, ρεῦμα δὲ ἀτελεύτητον κόσμου ἔξ οὐλῶν τῶν τάξεων συρρέουν εἰς τὸν πενθοκόσμητον οἶκον καὶ ἀσπάζονται. Ή ίδεα τῆς καταθέσεως τοῦ νεκροῦ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐγκατελείφθη, τῆς σεβαστῆς χήρας ἀντιστάσης καὶ μὴ ἐννοούσης καὶ μέχρι τελευταίας στιγμῆς νὰ τὸν ἀποχωρισθῇ. Ἐπικηδίους ἐκφωνήσουσιν οἱ διαπρεπέστεροι τῶν παρ' Ἰητροῖς. "Ηρξατο ἡ συμπολιτεία τῶν στεφάνων. Πιστεύομεν, ὅτι οἱ συμπολιτεῖαι σήμερον θὰ λησμονήσωσι τὸ ποιὸν τῆς ἡμέρας.

Η ΝΟΣΟΣ τοῦ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ
(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)
Παρέστω, 1 Μαρτίου 1883.

Τὰ πολιτικὰ εἰς φαινομενικὴν γαλήνην. Η ἀναθεώρησις

τοῦ Συντάγματος ἀπασχολεῖ ἥδη τὸν τύπον καὶ τὴν βουλὴν, ἵνες μερίδες τινὲς ὡς ἡ Ριζοσπαστικὴ ἀριστερὰ καὶ μερὶς τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ἐπιδιώκουσιν ἐκθύμως τὴν ἀναθεώρησιν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς καταργήσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας ἢ τούλαχιστον τοῦ περιορισμοῦ τῶν προνομίων τῆς εἰναι ἀλληλεῖς ὅτι διὰ τὴν Βουλὴν ἡ Γερουσία εἶναι φοβερὸς φραγμὸς καὶ κώλυμα εἰς τὰς διαφόρους μεταρρυθμίσεις καὶ καινοτομίας ὃς αὕτη ὀρέγεται νὰ φέρῃ. Η Γερουσία εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τὰ ἐμβλήματα τῆς ὥποιας παρουσιάζονται θερμοὶ ὀρλεανισταὶ, ὡς οἱ Ἀλλό, Μπιλλώ, Σαΐτης, Βάδιγκτων, Ιούλιος Σίμων καὶ πολλοὶ ἔτεροι. Η Κυβέρνησις ὅμως ἦτις ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπορύγη ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσαν μετὰ τῆς Γερουσίας ὥξειν, ὑποστηρίζει τὴν ἐπ' ἀδριστον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως προτάσεως τῶν Αγδρίε καὶ Βαροδέ. Καθ' ὃ δὲ λέγεται καὶ ἐν τῇ κυβερνήσει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ὑπάρχει, δμοφωνία τοῦ Βαλδέκ-Ρουσώ, τοῦ Μαρτέν Φεγιέ, τοῦ Τιβιδέν, ἐν ὑπουργοῖς συμβουλίοις ἐπανειλημμένως ἀποφανθέντων ὑπὲρ τοῦ κατεπείγοντος τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως. Άλλα φαίνεται, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Ιουλίου Φερρού, ἐπιμένοντος εἰς τὴν ἀναβολὴν ἐπεκράτησε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως παραπεμφθήσεται καὶ πάλιν εἰς τὰς ἐλληνικὰς καλένδας.

Ο Γλάδστων ἀνέχωρης σήμερον ἐντεῦθεν. Η ὑγεία τοῦ οὐδόλως ἐξελιτώθη ἐκ τῆς διψῆς οὐκέτης ἐν Cannes διατριβῆς του. Ψυθυρίζεται, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ κατηγορηματικῶς, ὅτι πάσχει ἀπόγεικήν παραλυσίαν, νόσον διεβολομένην εἰς τὴν ἑξάντλησιν, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ νευρικοῦ συστήματος του, ἐκ τῶν διτυκῶν καὶ ἐπανειλημμένων διεγέρσεων, ὃς φέρει ἐπίμοχθος διανοοτική ἐργασία, συγκινήσεις σφοδροῖς, καὶ βίος ἐν γένει ἀφιερωθεὶς ὄχικος, οὐσίας τῆς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μεγάλων τῆς Αγγλίας συμλόγους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μεγάλων τῆς Αγγλίας συμφερόντων. Ηδη λέγεται ὅτι παρουσιάζει τὰ πρῶτα φαινόμερά των.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΤΗΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΣ

A'

Ο ΔΕΙΛΟΣ ΕΡΩΣ

Οραιοτάτη πρωΐα μιᾶς τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ ιουνίου. Ο ἥλιος διέχει τὸ ἥδυπαθεῖς καὶ μαγικὸν του φῶς, διεπέραδιὰ τῶν ἀκτίνων του τὰ πρόσωπα φύλλα, καθιστῶν διὰ τῆς ἀνταυγείας του πρασινωτέρα τὴν χλόην, μαρμαρίουσαν ἀκόμη ἐκ τῆς ἀφόγου νυκτερινῆς δρόσου.

Τοῦ δ καιρὸς τῆς ἐκκοπῆς τοῦ χόρτου. Χλιαρὸς αὔρα ἐσκόρπιζε τὰς εὐώδεις δόσμας τῶν θάμνων, τῆς χλόης καὶ τῶν παρακυαζόντων ἀνθέων. Εἰς τοὺς εὐρεῖς λειμῶνας ἡκτίτων ὑθόδλουν παντοῦ τὰ δρέπανα, ἀντανακλῶντα καὶ ἐκσφενδονίζοντα μακρὰ τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας.

Ἐμπρὸς μὲν τῶν θεριστῶν ἡπλοῦτο, ὑφοῦτο ἡ πυκνὴ χλόη, διαποικιλομένην ὑπὸ μυριοχρών ἀνθέων, καὶ δπισθεν πάλιν αὐτῶν διεγράφοντο συνεσφιγμέναι αἱ δέσμαι τῶν θερισμάτων. Γυναῖκες, ἀλλαὶ ἔγγαμοι, ἀλλαὶ κόραι, μὲ τὰ κοντά των ὑποχιτώνια, ὑφ' ἀ διεφάνοντο αἱ ριβδῶται περικυμίδες, μεγάλοι ψάθινοι πῖλοι εὐρύγυροι, περιβεβλημένοι τανίαν ροδόχρου, πρασίνην ἢ κυανήν, ἀνέκυπτον ἡ ἔκυπτον ἐπὶ τῆς χλόης, φέρουσαι τὰ δρέπανα καὶ τὰ δίκρανα.

"Ολοι πλήρεις χαρᾶς καὶ ζωῆς, ἀνταλλάσσοντες ἀπὸ καροῦ εἰς καιρὸν τὸν ἦχον τῶν δρεπάνων μὲ τοὺς ἥχους τῶν τραγούδιων των.

"Τοπ θολίαν κλιματοσκεπῆ, δόπου ἡ παρθένος ἀμπελος, ἡ κλιματίτις, τὸ εὖδες αἰγάληνη καὶ ὁ ἱασμός περιέπλεκον ἐν σφιγκτοῖς ἀγκαλισμοῖς τοὺς ἀνέρποντας κλάδους των, νεᾶνις καθημένη ἐν στάσει ἐπιχαρίτω καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσα ἐλαφρῶς κεκλιμένην εἰργάζετο εἰς χειροτεχνημά τι.

"Η σκιάς ἦτο εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου τετράγωνον γῆς χλιδῶν περίπου μέτρων περιεφράσσετο ὑπὸ πυκνῆς ἀκανθοσμήκητου φραγμῆς. Η εἰσόδος ἀπέναντι τῆς μικρᾶς, λευκῆς, κομψῆς οἰκίας, μὲ τὰ πράσινα πασάθυροφυλλα καὶ τὰ λευκά ἀνθέων παρακυαζόντα παραπετάσματα. Δόχυη ήν ἐσχηματίζον δάσων, σφένδαμνοι, κρανέαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς δρόσου, ὑψούντο λείρια περιεστοίχιζε τὴν οἰκίαν.

μενα τῆς νόσου, ἵτις καταλήγει εἰς τὴν παντελῆ καταβολὴν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων. Εἴθε δὲ αὐτοὶ αἱ φῆμαι νὰ ὅσι ψευδεῖ; καὶ δὲ μέγας φιλέλλην νὰ ἔξυκολουθήσῃ κυβερνῶν τὸ μέγα θῆνος του μετὰ τῆς αὐτῆς μεγαλοφυΐας καὶ αἰσθηματικότητος μεθ' ἡς μέχρισμερον.

Καὶ πάλιν ἔχομεν λαμπρόν. Ἐρέτος ὁ χειμῶν ἡτον ἀνεπαισθητος. Μόνον ἄπαξ τὸ θερμόμετρον κατῆλθε 3 βαθμούς κάτω τοῦ 0. Βροχὰς ὅμως εἶχομεν πολλάς, ἀλλ' οὐχὶ συνεχεῖς.

Κρονίδης.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Ἡ γυνὴ εἶνε φυσικὸν αἰδήμων, καὶ δὲν χειραφετεῖται τόσον συχνὰ ἢ μόνον δπως ἀρέσῃ εἰς τὸν ἄνδρα.

Ἡ μαλάκυνσις τοῦ ἐγκεφάλου εἶνε δίλιγώτερον ἐπίφοβος ἢ ἡ σκλήρυνσις τῆς καρδίας.

Ο θέλων νὰ ἥνε καθ' ἡμέραν πνευματώδης μόλις καταντᾷ νὰ ἥνε ἄπαξ τῆς ἔβδομάδος.

Ο νέος φλέγεται εἰς τὴν θέαν τοῦ κάλλους· ὁ γέρων θερμαίνεται. Εἶνε ἡ ἥλιακὴ ἀκτὶς τοῦ χειμῶνός του.

Μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ περιορίζοντος τὴν ὁδὸν τοίχου-έντος διαστήματος μέτρων τινῶν τετραγωνικῶν μικρὰ ὑπῆρχε δεξαμενὴ, ἡς τὸ ὅμωρ ἐξεπήδα ώς ψιλὴ βροχὴ διὰ πίδακος τρία φθάνοντος μέτρα.

Τυπὸ τὴν σκιάδα, ἐκ τῆς ἀντιθέτου εἰς τὴν εἰσοδον τῆς πλευρᾶς δι' ὅπης τετραγώνου ἐξεπίτηδες ἀνοιχθείσης ἥνοιγετο εἰς τὸν ὀφθαλμὸν δρίζων πρὸς τὸν λειμῶνα, τὸν ποταμὸν καὶ τὰς κατωφερίας του ὅρη μὲ τὰς δασοφύτους κορυφάς του, ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦσι σκηνογραφικώτατον βάθος εἰκόνος.

Η νεάνις ἐνίστε διακόπτουσα τὴν ἐργασίαν τῆς ἀνύψου τους ὀφθαλμούς καὶ περιελάμβανεν εἰς τὴν ψυχικὴν καὶ φυσικὴν τῆς ὄρασιν καταφύτους ἀπὸ ἀνθη δρίζοντας.

Προσπίπτουσα εἰς ρεμβασμούς, εἰ καὶ διεφαίνετο ἐπὶ τοῦ προσώπου της ἀπόχρωσις θλίψεως, οὐχ ἡτον ἐπιλανθανομένη ἐαυτῆς, παρηκολούθει ἐν εὐθυμίᾳ ψυχῆς τὴν ἰδιότροπον πτῆσιν τῶν ἐντόμων, ἐνέτεινε τὸ οὔς εἰς τοὺς συριγμούς τῆς πτῆσεως ὡς νὰ ἡσθάνετο ἐν πᾶσι τούτοις μυστηριώδῃ φωνῇ, ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς σκέψεις τῆς ψυχῆς της.

Η νεάνις αὕτη ἦτο ἐκ τῶν χαριεστέρων πλασμάτων. Δεκαεξακτῆς μόλις, μικρὰ μᾶλλον ἢ μεγάλη, ἔχουσα τὴν εὐκαμψίαν σχοίνων εἰς τὸ λιγυρὸν ἀνάστημά της, σώζουσα πλήρη ἀκόμη τὸν παιδικὸν τῆς χαρακτῆρα, ἀν καὶ τὸ ἀναπτυγμένον ἥδη στῆθος καὶ αἱ ὄραται ὠλέναι ἀπεκάλυπτον λεπτοφυῶν τὴν γυναικα.

**ΔΟΜΙΝΑ ΚΑΙ ΚΟΣΤΟΥΜ
ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ**
μετὰ μεγάλης πολυτελείας ἔψθασαν ἐκ Παρεσίων εἰς τὸ κατάστημα

ΠΑΝΑΥΛΗ

ὅπου κατασκευάζονται γυναικεῖα καπέλλα

‘Οδὸς Ἐρμοῦ ἀπέραντι τῆς οἰκίας Γ. Σκονζέ.

ΕΠΙΣΗΣ

προσωπίδες διαφόρων σκέρτων καὶ διαφόρων γούστων.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΑΛΟΝΙ

Κενέζων, Περουσίαγῶν, Τινδῶν, Χελιαγῶν,
Αφρικανῶν

ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΦΩΝΑ ΦΩΝΑ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ

ΑΠΟΚΡΗΑΣ

τὰ ἔφερεν ἐκ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας εἰς βασιλεῖας πούστητας τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΟΔΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ θελκτικὴ κεφαλὴ τῆς μὲ χαριεστάτας κινήσεις, καὶ κόμην μέλαιναν ἄφθονον ἐκπέμπουσαν ποῦ καὶ ποῦ ὑποκυάνους ἀντανακλάσεις, ἐνῷ αἱ κομψαὶ πλοκαμίδες συνεστραμμέναι εἰς κροσοὺς περιέστεφον θωπευτικῶς τὴν θελκτικὴν ἐκείνην μορφήν της, τόσῳ ἀέρᾳ καὶ λεπτὰ ἔχουσαν χαρακτηριστικά, ὡστε καθίστων ἐπιφανέστερον τὸ παράδοξον θέλγητρον τῆς ἴδεωδους καλλονῆς της. Μακραὶ βλεφαρίδες χονώδεις καθήδυνον τὴν λάμψιν τῶν μεγάλων μελανῶν ὀφθαλμῶν της, οἵωνται συγκιρνῶσαι τὴν καίουσαν φλόγαν τοῦ βλέμματος, ὅπερ ἐν ἡδύτησι καὶ θωπείαις εἰχε λάμψεις σταθερότητος, μεγαλοπρεπείας καὶ ὑπερηφανείας, ὑποδεικνύοντας διὰ τὴν ἡχείσσα τὴν παιδικὴν ὑπαρξίαν οὔτε θελήσεως, οὔτε ἐνεργείας ἐστερείτο.

Εἶχε τι τὸ ἔξωτικὸν ἡ μορφὴ ἐκείνη, ἐκ τοῦ χρώματος τὴν ἔξελαμβανες; Ενετὴν, ἐκ τῶν διφθαλμῶν μαυριτανὴν καὶ ἐκ τοῦ βλέμματος Ἰσπανίδα.

Μικρὸς ὡτα ἀέρως προσπερικότα, μέτωπον ὑψηλὸν, τὰ τόξα τῶν ὀφρύων λίαν ἐκπεφρασμένα, κομψὴν τὴν ρίνα, στρογγύλας καὶ μεταξωτὰς τὰς παρειάς, μικρὸν τὸ στόμα, ἰσχυρῶς χρωματισμένα τὰ χεῖλα, μᾶλλον ροδόχροα, ἢ μᾶλλον μεταξὺ τοῦ ροδοχρεοῦ καὶ τοῦ ἐρυθροῦ· οἱ ὄδόντες ὡς μίλοτος ἀκηλίδωτος, λευκοὶ ὡς γάλα, λεπτότατοι, καλλιτεχνικῶς προσηρμοσμένοι ἐνεῖχον διαφάνειαν τῶν ὥραιῶν της; Ἀνατολῆς μαργαριτῶν.

(Ἀκολουθεῖ)